

C. PETRONII ARBITRI.

Itemq; aliorum quorundam veterum Epi-
grammata hactenus non edita.

CL. BINETVS *conquisivit,
et nunc primum publicavit.*

in 4°

*R. Xvii b 16
H. J. v. 66.*

(2)

PICTAVII,
Ex officina Bochetorum, fratrum.

1579.

C. PETRONI

A. R. B. I. I.

Insuper aliorum quondam veterum Epi
grammata hactenus non edita.

C. PETRONI

et hunc primum publicavit.

PICAVIA

Ex officina Bocheriana, Lutetiae.

1779.

CLARISS. VIRO BARNABAE
BRISSEONIO, IN SANCTIORI
SENATU REGIS, CONSILIARIO,
ET IN SUMMA CURIA
Regio Aduocato, C. L. Binetus
Bellouacus, S. P. D.

VELLE M omnibus idem fuisset studium, vir amplissime, quod in te pridem fuisse animaduertunt docti omnes, de literis scilicet literatisque bene meriti, ut quisque qua potest arte Remp. literariam iuuaret. Euenisset profecto ut in perquirendis antiquorum monumentis non solum docti, verum etiam leuiter eruditi, quasi aliud agentes, aliquid in publicum conferrent. Sed hi obtusiore palato ad has delicias tanta stertunt inertia: illi, præ suis ita cætera tanquam leuiuscula & nulli rei contemnunt, etiam antiqua, etiam obuia, ut in ore ferè omnium versetur illud, cuiuscumque sit.

Nil artes, nil pura fides, nil gratia linguæ,

Nil fons ingenij, nil probitas sine re.

Abeſt candor à multis, & vis illa curioſa ingenui animi, ſed maligna eſt eorum deſſimulatio, qui vel aliena pro ſuis edunt, vel ita contorquent & immutant cautè, ut immiſtio potius & fortuita confuſio quam furtum, ſi manifeſtentur, appareat. Quod & res ipſa probat, & in nonnullis character indicat, & apertè arguit. Hinc factum eſt illa hominum incuria, ut tot in utroque ſcribendi genere vel perierint vel lateant foelicis ſæculi monumenta: periſſentq; magis ac magis, niſi hanc inficetiam & barbariem grauiſſimi viri, inuidia inuita, oppugnaffent: vir clariſſ. Iac. Cuiacius ſcilicet, ſacri Iuris Myſtes, & Legum genius, & ille bonarum literarum amor & delicia, Grammatistarumq; ſcopulus, Ioſephus Scaliger: aliq; quamplurimi, qui etiam tacito nomine ſe produnt ſatis. quorum, in litore

repens, diligentiam sequutus, tanti naufragij tabulas, imò tabularum
particulas, vndique conquirens & colligens, tandem à carie & pu-
tredine, vindicatas vt votiuas Mnemosines templo appendens, tibi
Musarum politiorum ædituo, offero. In his sunt quædam Petronij
Arbitri versuum aliorumq; antiquiorum reliquiæ, quas vt elegantis-
simas & nondum editas ex vnico exemplari bona fide exhibere, ti-
biq; vt antiquioris disciplinæ virtutumq; omnium & Regis Patrono
(in cuius dignitatis munere doctissimo & amplijs. viro Vido Fabro,
nunc Præsidi, doctissimus successisti) commenda- re statui. foelici
faustoq; , vt credo, omine, cum hac in re statuenda factus sit &
meæ erga te voluntatis & amicorum consilij, præcipuè verò Ant.
Oiseli & Scæuolæ Sammarthani doctijs. virorum, concursus. Con-
current ergo nunc, & tuæ humanitatis erga studiosos ratio, & stu-
dium illud meum vnà. Tunc enim mihi fuerit benè & beatè, si te
auctore tot Poematia è tenebris prodeant, teq; auspice ego in Supre-
mæ Curia lumen adsciscar. Vale Pictauj X. C A L. Nouemb.
C D I D LXXIX.

LECTORI S.

SCITE L. Gyraldus eorum putidam opinionem arguit, qui Petronium lasciuioris nequitiae auctorem, Bononiensium sanctissimum antistitem somniant. nec dissimili ferè periculo hallucinantur, mea sententia, qui Ausonio Consulari cognominem quendam Burdigalensium Episcopum substituunt. Næ verò omnium scitissimè vir nostræ ætatis quamplurimis peritis antistes, qui Petronium non quidem antistitem (nisi qui Veneris libidinumq; peruigilijs & sacris præesset sic appelles.) Sed ex Tacito cõceptissimis verbis Neroni elegantiæ arbitrum fuisse adscitum ostendit, verissima coniectura. Ego & illius sententiam confirmabo Epigrammate Iulij cuiusdam, quod Roma in Vaticana bibliotheca cum Petronij fragmento descriptum legi. Illud corruptum licet & inelegans, ut historicum tamen testimonium adscribam.

Petroni carmen diuino pondere currit,
Quo iuuenum mores arguit atque senum.

- * Quare ille praesa gaudet lasciua puella,
At quoque delicias frigida sentit anus.
- * Nam * rbter diri scripsitque Neronis amictu
Arbiter, arbitrio dictus & ipse suo.

vbi (pro amictu) quis non videt, vel cæcus, si modo aures & mentem habeat, legendum esse (amicus)? At ne quid dissimulem, Petronij Arbitri aliorumque Epigrammatum bonam partem ex bibliotheca Ecclesie Bellouacensis habui: quæ cum veteri Isidori Ethymologico connexa erant. Vnde patet, Goueanum alicubi, illud ad Iuliam, cuius initium est, (Me niue candenti) legisse, & ut inauditum alijs, duobus versibus minus, quibusdam commutatis audaci nimium parodia imitatum esse. Inueni & illud Florentiæ inter ἀσχηλα quædam, ut iam cuius non sit dubitare non debeam. auctorem non adfirmo, indicabunt docti. Cæterum iudicio amicorum illa cum apud neminem hætenus reperiri posse, nisi precario à me possideat, crederem: ut testes mihi sunt clarissimi viri Iac. Cuiacius, Ios. Scaliger, Ludouicus Castaneus prudentiss. iuxta & doctissimus Regis ad summum

Pontificem orator, *M. Antonius Muretus*, *Achilles Statius*, & *Aldus Manutius* : quibus ea isto ordine ostendi. *Has, inquam delicias, eorum consilium sequutus, diutius situm & tineas pati non permisi, plura editurus si quæ deposita apud me iacent medicum inueniant. Et hæc bona fide omnia. At perfidè nunc, inquires, qui æs tuum cum his puris nummis in solutum obtrudis. Fateor, sed scis incontinentissimum poetarum genus in morbo periculum querentium. fallor, nec enim poeta dici velim, ne ut Eumolpus Petronij alio quam Orphei miraculo in caput meum moueam, & concitem lapides iracundiae tuæ. Verum & hos aloes & absynthiæ bolos, si vis, ut ægrotis sit, deglubere facillimo negotio poteris, quos prius veteris elegantiae melle & priorum Epigrammatum sapore inuoluas & contingas. Bene vale.*

C. PETRONII ARBITRI,
ITEMQUE ALIORVM
QVORVMDAM VETERVM
Epigrammata.

PETRONII ARITRBI.

ICVT sunt rerum naturæ munera
nota,

Coru' maturis frugib' oua refert.

Sic format lingua foetum cum pro-
tulit vrsa,

Et piscis nullo iunct' amore parit.

Sic Phœbæa chelis t victo resoluta parentis
Lucinæ tepidis naribus oua fouet.

Sic sine concubitu textis apis excita cæris
Feruet, & audaci milite castra replet.

Non vno contenta valet natura tenore,
Sed permutatas gaudet habere vices.

PETRONII.

Indica purpureo genuit me littore tellus,
Candidus accenso qua redit orbe dies.

Hic ego diuinos inter generatus t honores
Mutavi latio barbara verba sono.

Iam dimitte tuos Pæan, o Delphice, cichnos,
Dignior hæc t vos est quæ tua templa colat.

Extabat illi
duo priores
versus, ubi
legitur, Sic
contra. r.
Reliquum
expleui ex
meo V. C.

vincolo

odores

vor

PETRONII.

Naufragus eiecta nudus rate quærit eodem
 Percussum telo, cui sua fata legat,
 Grandine qui segetes & totum perdidit annum
 In simili deflet tristia fata sinu.

orbique Funera conciliant miseros, † fortique parentes
 Coniungunt gemitus, & facit hora pares.
 Nos quoque confusis feriemus sidera verbis,
 Et fama est † constans fortius ire preces.

iunctas.

PETRONII.

Aurea mala mihi, dulcis mea Martia, mittis,
 Mittis & hirsutæ munera castaneæ.
 Omnia grata putem, sed si magis ipsa venires,
 Ornares donum pulchra puella tuum :
 Tu licet adportes stringentia mala palatum
 Tristia mandenti est melleus ore sapor.
 At si dissimulas multum mihi chara venire,
 † Os quali compremis multe vorabo libens.

Oscula cum
 pomis mitte
 vorabo li-
 bens.

PETRONII.

Si Phœbi soror es, mando tibi Delia causam,
 Scilicet ut fratri quæ peto verba feras :
 Marmore Sicanio struxi tibi Delphice, templum,
 Et leuibus calamis candida verba dedi.
 Nunc si nos audis, atque es diuinus Apollo,
 Dic mihi qui nummos non habet unde petat ?

PETRONII.

Omnia quæ miseras possunt finire querelas
 In promptu voluit candidus esse Deus.
 Vile olus & duris hærentia mora rubetis
 Pugnantis stomachi composuere famem.

Flumine

Flumine vicino stultus sitit † effugit Euro
 Cum calidus tepido consonat igne rogos.
 Lex armata sedet circum fera limina nuptæ,
 Nil metuit licito fusa puella thoro,
 Quod satiare potest, diues natura ministrat,
 Quod docet † inferius gloria, fine caret.

forte & riges

PETRONII.

Militis in galea nidum fecere columbæ,
 Adparet Marti quam sit amica Venus.

PETRONII.

Iudæus licet & porcinum † nomen adoret,
 Et cæli summas aduocet † agricolas.
 Ni tamen & ferro succiderit inguinis † aram,
 Et nisi nodatum soluerit arte caput,
 Exemptus populo † Graia migrabit ab vrbe,
 Et non ieiuna Sabbatha lege premet.
Vna est nobilitas argumentumq; coloris
Ingenui, timidas non habuisse manus.

aurum.
 auricolas, si-
 ne, quod idē
 est, auriculas
 Sic in Iure ti-
 de Iud. & C.
 oram, & for-
 te aram,
 quia circum-
 ciso est ve-
 luti quidam
 arrabon h're
 & scriptura
 vocat.

Graias, m]
 ad vrbes

PETRONII.

Lecto compositus vix prima silentia noctis
 Carpebam, & somno lumina victa dabam:
 Cum me sæuus amor prænsus fursumq; capillis
 Excitat, & lacerum peruigilare iubet.
 Tu famulus meus, inquit, ames cum mille puellas,
 Solus, io, solus dure iacere potes?
 Exilio, & pedibus nudis, tunicaq; soluta,
 Omne iter impedio, nullum iter expedio.
 Nunc propero, nunc ire piget, rursusq; redire
 Pœnitet, & pudor est stare via media.

Ecce tacent voces hominum, strepitusq; viarum,
 Et volucrum cantus, turbaq; fida canum:
 Solus ego ex cunctis paueo, somnumque, thorumq;
 Et sequor imperium magne Cupido tuum.

PETRONII.

Sit nox illa diu nobis dilecta Nealce,
 Quæ te prima meo pectore composuit.
 Sit thorus & lecti Genius, secretaque † longa,
 Quis tenera in nostrum veneris arbitrium.
 Ergo age duremus, quamuis adoleuerit ætas,
 Utamurque annis, quos mora parua tenet.
 Fas & iura sinunt veteres extendere amores,
 Fac cito quod coeptum est non cito desinere.

lingua

SEQUEBANTVR ISTA, SED SINE

PETRONII TITVLO. AT PRIORES

illi duo Phalæcij vix alius fuerint quam Petronij.

FOEDA est in coitu, & brevis voluptas,
 Et tædet veneris statim peractæ,
 Non ergo vt pecudes libidinofæ
 Cæci protinus irruamus illuc,
 Nam languescit amor, peritque flamma.
 Sed sic sic sine fine feriat,
 Et tecum iaceamus osculantes,
 Hic nullus labor est, ruborque nullus,
 Hoc iuuat, † iuuat, & diu iuuabit,
 Hoc non deficit, incipitque semper.

iunat

I T E M.

Accusare & amare tempore vno,

Ipsi vix fuit Herculi ferendum.

*teba quod inuicti
 feda morantur
 in aeternum et amare*

Te vigilans oculis, animo te nocte requiro,
 Victa iacent solo cum mea membra thoro,
 Vidi † egomet tecum falsa sub imagine somni,
 Somnia tu vincis si mihi vera venis.

omnia, quae sensu sob
 untae facta diurno; I tunc
 nocturno dedit amica quibus
 ego me

*Sequentia Tetrasticha separanda visa sunt, quae
 in exemplari coniuncta erant.*

Hoc sibi lusit opus de stamine floricolore
 Hesperies † teneras officiosa manus.
 Et pulchro pulchras strophio producta papillas,
 Gaudet vtrumque sui pectoris esse decus.

certans

Hesperie lateri redimicula nectit eburno
 Facta suis manibus pectore digna suo,
 Iam veteres iras Venus & Tritonia ponit:
 Pectora nam Veneris Palladis ambit opus.

Inter texta rosa Tyrij † sub tegmine fuci
 † Inuoluit quoties mobile zona latus,
 Ambrosium gemino † potauit ab vbere rorem,
 Et vere roseo fiet odore rosa.

subtemine

inuoluet

potabit

Pulchrior & niuei cum sit tibi forma coloris,
 Cuncta pudicitiae iura tenere cupis,
 Mirandum est quali naturam laude gubernes,
 Moribus vt Pallas, corpore Cypris eas.
 Te neque coniugij libet excepisse leuamen,
 Sæpius exoptans nolle videre mares.
 Hæc tamen est animo quamuis exosa voluptas,
 Numquid non mulier, cum paris, esse potes?

De Neptune marmoreo aquas fundente.

Quam melior Neptune tuo fors ista tridente,
Post pelagus dulces heic tibi dantur aquæ.

De sigillo Cupidinis aquas fundentis.

Ignе salutifero Veneris puer omnia flammans,
Pro facibus proprias arte ministrat aquas.

De puteo excavato in montis iugo.

Hunc quis non credat ipsis dare Syrtibus amnes,
Qui dedit ignotas visere montis aquas ?

I T E M.

Me niue candenti petijt modo Iulia. rebar
Ignе carere niuem, nix tamen ignis erat.
Quid niue frigidius ? nostrum tamen vrere pectus,
Nix potuit manibus, Iulia, missa tuis.
Quis locus infidijs dabitur mihi tutus amoris,
Frigore concreta si latet ignis aqua ?
Iulia sola potes nostras extinguere flammæ,
Non niue, non glacie, sed potes igne pari.

De Delo.

Delos iam stabili reuincta terra
Olim purpureo mari natabat,
Et moto levis hinc & inde vento
Ibat fluctibus inquieta summis,
Mox illam geminis Deus catenis
Hac alta Giaro ligauit, illac
Constanti Myconæ dedit tenendam.

Amphitheatrales mirantur rura triumphos,
 Et nemus insignes cernit adesse feras,
 Spectat arando nouos agrestis turba labores,
 Nautaque de Pelago gaudia iuxta videt.
Fœcundus nil perdit ager, plus germina crescunt,
Dum metuunt omnes hic sua fata feræ.

In his quæ subijciuntur adpositi sunt auctores.

TERENTII, VARRONIS, ATTACINI.

Marmoreo Lycinus tumulo iacet, & Cato paruo,
 Pompeius nullo : credimus esse Deos ?
 Saxa premunt Lycinum, leuat altum fama Catonem,
 Pompeium tituli, cedimus esse Deos.

Germanici Caesaris ad Hectoris tumulum.

Martia progenies, Hector, tellure sub ima
 (Fas audire tamen si mea verba tibi)
 Respira, quoniam vindex tibi contigit heres,
 Qui patriæ famam præferat vsque tuæ.
 Ilios en surgit rursus inclita, gens colit illam,
 Te Marte inferior, Martis amica tamen.
 Mirmidonas perijsse omnes dic Hector Achilli,
 Thessaliam & magnis esse sub Aeneadis.

IN V.C. TITVLVS ERAT, CAESARIS
 DE LIBRIS LVCANI.

Mantua da veniam fama sacrata perenni,
 Sit fas Thessaliam post Simoenta legi.

EIVSDEM GERMANICI DE PVERO
GLACIE PEREMPTO: DIVERSVM

a vulgato, & duobus versibus extremis auctius.

Thrax puer adstricto glacie cum luderet Hebro,
Frigore frænatas pondere rupit aquas,
Cumque imæ partes fundo raperentur ab imo,
Abscidit a iugulo lubrica testa caput.
Quod mox inuentum mater dum conderet igni,
Hoc peperit flammis, cætera, dixit, aquis.
Me miseram plus amnis habet, solumque reliquit
Quo nati mater nosceret interitum.

C. CAECILII PLINII SECYNDI.

Huc mihi vos largo spumantia pocula vino,
Ut calefactus Amor peruigilare velit,
Ardenti Baccho succenditur ignis Amoris,
Nam sunt vnanimi Bacchus Amorque Dij.

GALIENI IMPERATORIS. POSTREMIS
duobus versibus perfectius.

Ite agite, o iuvenes, & defudate medullis
Omnibus inter vos, non murmura vestra columbæ,
Brachia non hederæ, non vincant oscula conchæ.
Ludite, sed vigiles nolite extinguere lychnos.
Omnia nocte vident, nil cras meminere lucernæ.

SENECAE DE QUALITATE TEMPORIS.

Omnia tempus edax depascitur, omnia carpit,
Omnia sede mouet, nil finit esse diu.
Flumina deficiunt, profugum mare littora siccant,
Subsidunt montes, & iuga celsa ruunt.

Quid tam parua loquor? moles pulcherrima cœli
Ardebit flammis tota repente suis.

Omnia mors poscit, lex est non poena perire,
Hic aliquo mundus tempore nullus erit.

L. APVLEI, Ανεχόμενος ΕΧ ΜΕΝΑΝΔΡΟ.

Amare liceat si potiri non licet,
Fruantur alij: non moror, non sum invidus,
Nam sese excruciat qui beatis invidet.
Quos Venus amavit † fecit amoris compotes,
Nobis Cupido velle dat, posse abnegat.

facis

Olli purpurea delibantes oscula
Clemente morfu † rosea labella vellicent,
Malas odorent ore & ingenuas genas,
Et pupularum nitidas geminas gemmulas,
Quin & cum tenera membra molli lectulo,
Cum pectora * adherent Veneris glutino,
Libido cum † lasciuia instincto fuscitet.

rosa

*

hic interpo-
nendum una
vel quid si-
mile.

Lasciuo in-
stinctu

Sinuent ad
Veneris

Iterenique,
vel si manus
arentque
hortulo

Dent. c. i. vel, dñ crebr.

Conniente

l. vt in cod.

Theod. sape.

Trepidante
lactibus.

† Sinuare at Veneri cursum femina, foeminæ
Inter gannitus, & subantis voculas,
Carpant papillas atque amplexus intiment.

† Herentq; fulcos molles aruo Venerio,
Thyrsumque pangant † horto in Cupidinis.

† Dum crebros ictus † conhibente lumine,
† Crepidante cursu, Venere & anima fessula,
Eiaculent tepidum rorem niueis † laticibus.

Hæc illi faciant queis Venus non invidet,

At nobis casso saltem delectamine

Amare liceat si potiri non licet.

ALCIMI DE VIRGILIO ET HOMERO.

Mœonio vati qui par aut proximus esset
 Consultus Pæan risit, & hæc cecinit.
 Si potuit nasci quem tu sequereris, Homere,
 Nascetur qui te possit, Homere, sequi.

EIVSDEM.

inquietos

O blandos oculos & † infacetos,
 Et quadam propria nota loquaces:
 Illic & Venus & leues Amores,
 Atque ipsa in medio sedet Voluptas.

EIVSDEM.

misi mihi

Lux mea puniceum † misi tibi Lesbia malum,
 Iam sordent animo cætera poma meo.
 Sordent velleribus hirsuta cidonia canis,
 Sordent hirsutæ munera castaneæ.
 Nolo nuces Amarilli tuas, nec cærea pruna.
 Rusticus hæc Coridon munera magna putet.
 Horreo sanguineo male mora rubentia succo,
 Heu graue funesti crimen amoris habent.
 † Misi dente leui paulo libata placenta
 † Nectare, de labris dulcia membra suis.
 Nescio quid plus melle sapit quod contigit ipsa,
 Spirans cæcropium dulcis odore thimum.

Misi d. l. p.

l. placenta.

Munera, d.

l. d. mella

*Ista quæ subiiciuntur vel ex V. C. manus. clariss. I. C. Iacobi Cuiacii
 vel ex munere Ios. Scaligeri habui, nonnulla & in Italia cõquisiui.*

FVNAMBVLVS.

lignis, nam
 inde applica-
 bantur fines.

Stupea suppositis tenduntur vincula † lini,
 Quæ fido adscendit docta iuuenta gradu.

Quæ

Quæ super aërius prætendit crura viator,
 Vixque auibus facili tramite currit homo,
 Brachia distendens gressum per inane gubernat,
 Ne lapsa e gracili planta rudente cadat.
 Dædalus adstruitur terras mutasse volatu,
 Et medium pennis profecuisse diem :
 Præsenti exemplo firmatur fabula mendax,
 Ecce hominis cursus funis & aura ferunt.

DE CRETATA FACIE.

Dum cretam sumit faciem Sertoria, cretam
Perdidit illa simul, perdidit & faciem.

DE NARCISSE.

Inuenit proprijs Narcissus fontibus ignes,
 Et sua deceptum torret imago virum.

DE GALLO GALLINACEO.

Candida Phœbæo præfulgent ora rubore,
 Crista riget radijs, ignea barba micat,
 Alæ, colla, comæ, pectus, femur, ungula, cauda,
 Pæstantis lucent floridiora rosis.
 Flammea sic rutilum distinguit pinna colorem,
 Vt vibrare putes ignea membra faces.

DE CATO.

Mordaces morfu solitus consumere mures,
 Inuisum. & domibus perdere dente genus,
 Catus in obscuro cepit pro sorice picam,
 Multiloquumque vorax forbuit ore caput.
 Poena tamen præsens prædonem plectit edacem,
 Nam claudunt rabidam cornea labra gulam.
Faucibus obsessis vitalis femita celsit,
Et satur escali vulnere captor obit.

perenne

Non habet exemplum volucris vindicta † prehente?
Hostem pica suum mortua discruciat.

I T E M

Infantem Nymphæ Bacchum quo tempore ab igne
Prodiit, inuentum sub cinere abluerant:
Ex illo Nymphis cum Baccho gratia multa est,
Seiunctus quod sit ignis & vrat adhuc.

M V S A R V M E L O G I A .

Clio sæcla retro memorat sermone soluto.
Euterpe geminis loquitur * cauent auia ventos.
Voce Thalia cluens foccis Dea Comica gaudet.
Melpomene reboans Tragicis feruescit Iambis.
Aurea Terpsichore totam lyra personat æthram.
Fila premens digitis Erato modulamina fingit.
Flectitur in faciles variosque Polimnia motus.
Vranie numeris scrutatur munera mundi.
Calliope doctis dat laurea ferta poetis.

I T E M A M A T O R I V M .

crinibus

Candida fidereis ardescunt lumina flammis,
Fundunt colla rosas, & cedit † e riuibz aurum,
Mellea purpureum depromunt ora ruborem,
Lacteaque admixtus sublimat pectora sanguis:
Ac totus tibi seruit honor, formaque Dearum
Fulges, & Venerem cœlesti corpore vincis.
Argento stat facta manus, digitisque tenellis
Serica fila trahens precioso stamine ludis.
Planta decens modicos nescit calcare lapillos,
Et dura † lædis cœlum & vestigia terra.
Ipsa tuos cum ferre velis per lilia gressus,
Nullis * Herunes leuiori pondere flores.

lædi scelusest

Guttura nunc aliæ magnis monilibus ornent,
 Aut gemmas aptent capiti, tu sola placere
 Vel spoliata potes. Nulli laudabile totum,
 In te cuncta probat si quisquam cernere possit.
 Sirenum cantus, & dulcia plectra Thaliæ
 Ad vocem tacuisse reor, qua mella propagas
 Dulcia, & in miseros telum iacularis amoris.
 Cor graue vulnus alit, nullo sanabile ferro,
 Sed tua labra meo sæuum de corde dolorem
 Depellant, morbumque animæ medicaminis huius
 Cura fuget, nec tanta putres violentia nervos
 Dissecet atque tuæ moriar pro crimine causæ.
 Sed si hoc grande putas saltem concede precanti,
 Vt iam defunctum, niueis ambire lacertis
 Digneris, vitamque mihi post fata reducas.

I T E M.

Cum te Barbatæ referas de sanguine cretum,
 Vt tibi cognatus sit Varitinna ferox,
 Cur tua foemineo cæduntur pectora focco,
 Infamique manu barbula vulsa cadit?
 Desine iam tibimet ✱ auctores fingere fortes,
 Vimque tuis membris stirpis inesse tuæ.
 Illa sed audaci mage sit de stirpe creata,
 Audet quæ proprium sternere calce virum.

I T E M.

Iuppiter astra, fretum Neptunus, tartara Pluto,
 Regna paterna tenent, tres tria, quisque suum.

D E E L E P H A N T E.

Monstrorum princeps elephas ✱ promuscidis armis
 Horret mole nigra, dente micat niueo.

Sed vario fugienda malo cum belua gliscat,
 Est tamen ex certis mors preciosa feræ.
 Nam quæ conspiciamus montani roboris ossa,
 Humanis veniunt † vsibus apta satis.
 Hæc est humanæ semper mutatio mortis,
 Fit moriens ludus qui fuit arte pavor.

forte lufibus

DE ELECTIONE CONIVGII.

Moribus & vultu mulier quærat habenda,
 Horrida nam facies multo cælatur ab auro :
 Si quis erit sponfus talem qui ducat avarus,
 Ipse suam horrebit † foeditas dissoluet amorem :
 Illa calens veniet, dorsum dabit ille calenti,
 Cogeturque suo † crura submittere asello,
 Concubitu turpi monstrum paritura biforme,
 Quemque suum mater timeat pertingere natum.
 Discite formosas aurum superare puellas.

feritas

luras

*In Polianthæ libro ad vocem Talentum referuntur hi versus,
 ut M. Val. Martialis : quos, quoniam non extant
 inter edita Epigrammata, hic adijciam.*

Formosissima Lai foeminarum,
 Dum noctis precium tibi requiro,
 Magnum continuo petis talentum,
 Tanti non emo Lai pcenitere.

PASIPHAE FABULA EX OMNIBVS
metris Horatianis.

Filia Solis
 AEstuat igne nouo,
 Et per prata iuencum
 Mentem perdita quæritat.

Non illam thalami pudor arcet,
 Non regalis honor, non magni cura mariti.
 Optat in formam bouis
 Conuertier voltus suos,
 Et Prætidas dicit beatas,
 Ioque laudat, non quod ❖❖
 Sed quod iuuençæ cornua in frontem leuat.
 Si quando miseræ copia suppetit
 Brachijs ambit fera colla tauri,
 Floresque vernos cornibus illigat,
 Oraque iungere quærit ori.
 Audaces animos efficiunt tela Cupidinis,
 ❖ Inlicitisque gaudet stabulis effigies iuuençæ.
 Corpus includit, ❖
 Et amoris pudibundi malesuadis
 Obsequitur votis, ❖ & est ❖ heu nefas, bimembre
 Cæcropidæ iuuenis, quem perculit fractum manus,
 Filo resoluens Gnossiæ tristia tecta domus.

Leg. Inlicitisque gaudet ❖

Gorpus includit stabulis efficiens iuuençam.

Sic emendat diuinus Scaliger. Plura fortasse alia eius generis Epigrammata, luci debeo, quæ postquam excusserint puluerem & situm, unâ cum quibusdam Claudiani in publico deponam. Verum huius, credo, auctoris adscribam, & illud, quod ad manum fuerit ex V. C. Cuiaciano. Item sequentia duo, quæ mihi credidit doctiss. B. Brissonnus.

Marcus amans puerum natum mentitur amare,

Vultque pater dici nescius esse pater:

• Et pietate nefas & amorem velat amore,

Se pietas vmbram criminis esse dolet.

thorus

Nate dies audit, nox & † totus audit, amice,
Et pro temporibus nomina mutat ei.

Cinchia

Stulte quid ignaro non dicit † Cincia fratri,
Ne credas nocti digna latere diem.

Qui pater est huic filius est, a limine primo
Filius, a thalamis incipit esse puer.

O C C V M B V N T fixi iaculo, mucrone, sagitta,
Ora, latus, iugulum, Scæua, Rufinus, Atis.
Brutus Atim perimit, Milo Scæuam, Cotta Rufinum,
Græcus Atis, Medus Scæua, Rufinus Arabs.
Iam vir Atis, sed Scæua puer, iuuenisque Rufinus,
Dux Atis, armiger at Scæua, Rufinus eques.
Scæua nothus, generosus Atis, de plebe Rufinus,
Magnus eques, medius dux, famulusque minor.
Flauus Scæua, niger * Atis, inter vtrumque Rufinus,
Blandus Atis, patiens Scæua, Rufinus atrox.
Abſque modo largus, laſcius, parcus, † auarus
Laudis Atis, formæ Scæua, Rufinus opum.
Arcu Scæua bonus, * Atis armis, Iure Rufinus,
Voce Rufinus, Atis carmine, Scæua lyra,
Scæua pila, curſuque Rufinus, Atisſque palæſtra,
Ore Rufinus, Atis corpore, Scæua coma.

amore

DE AMBIGENIS.

Hæ ſunt ambigenæ quæ nuptu diſpare conſtant.
Burdonem ſonipes generat commixtus aſellæ.
Mulus at Arcadicis ab equina matre creatus.
Titirus ex ouibus * oritur hircoque parente.

ex veruegno

Muſinonem capra † verbeno ſemine gignit.
Apris atque ſue * fetuſus naſcitur Ibris.
At lupus & catula * formant coeundo licifcam.

Commodè subijcienda visa sunt, suadentibus amicis, quæ P. Pithoeus eruditiss. Iurecons. nuper edidit, hoc est elegantissimos versus de Vere, & floridos quosdam antiquæ notæ: qui loci sunt insignes ex varijs auctoribus descripti, qui & aurei dicebantur, sicut floridorum quatuor libri ex Apuleij scriptis excerpti extant hodie.

P. P. L E C T O R I.

QUOD veteribus cum desperatos ante ianuas collocarent, ut vel extremum spiritum redderent terræ, vel possent a transeuntibus forte curari, idem mihi consilium fuit in deponendis huius poematis, sane antiqui, siue id Catulli sit, siue alterius reliquiis, quarum ego salutem commendatam cupio vel Medicorum pueris, dum qua fide a nobis exhibentur de vetustissimo, sed unico exemplari, eadem, ut par est, ab omnibus tractentur.

Cras amet qui nunquam amavit, quique amavit cras amet.

Ver nouum, ver iam canorum, † ver natas orbis est.

vere natus
ver inuentas

Vere concordant amores, vere nubent alites,

Et nemus comam resoluet de maritis imbribus.

Cras † amorem copulatrix inter umbras arborum

amorum

Implicat † gazas virentes de flagello myrteo.

casas

Cras Dione iura dicit fulta sublimi trono.

Cras amet qui nunquam amavit, quique amavit cras amet.

1 * *Tuno quiuore desuper huc spumeo pont † de globo*

Iuno rore de
supernis spu.
ponti e globo

Cerulas inter cateruas, inter & bipedes equos

Fecit vndantem † Dione de maritis imbribus.

Dion em

Cras amet qui nunquam amavit, quique amavit cras amet.

Ipsa 2 gemmas purpurantem pingit annum floribus,

Ipsa 3 surgentis papillas de † faboni paritu

Faoni spiritus

Vrguet in † 4 totos pentes, ipsa roris lucidi

intortos per
artus,

Noctis aura quem relinquit, spargit umentis aquas

* *Et me canat lacrimæ trementes de tadum pondere **

Gutta præceps orbe paruo sustinet casus suos.

5 *In pudorem florulentæ † prodiderunt purpuræ*

prodierunt

Vmor ille, quem serenæ astra rorant noctibus,

Fulgent. lib.

Mane † virgineas papilla soluit umentis peplo.

1. Myth.

6 * *Ipiussit mane tuæ virgines nubant rosæ*

virginis pa-
pillas

Fusta prius de cruore, deque amoris † oculis,

oculis

Deque gemmis, deque flammis, deque Solis purpuris.

unico marite
nodo non pu-
debit.

Cras ruborem qui latebat veste tectus ignea
✱ Vnica marito nodo non pudet solvere.

luc
comes

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.
Ipsa nimfas diua † loco iussit ire myrteo,
Et puer † comis puellis. nec tamen credi potest
Esse amorem feriatum, si sagittas 7 vexerit.
Ite Nimfae, posuit arma, feriatum est Amor.

purus
nudus

Iussus est inermis ire, † durus ire iussus est,
Neu quid arcu, neu sagitta, neu quid igne laederet.
Sed tamen, Nimfae caute, quod Cupido pulcer est.
Totus est † inermis idem quando nudus est amor.

in armis

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.

b 8 Compari Venus pudore mittit ad te virgines.

a Vna res est, quam rogamus. cede virgo Delia.

d Vt nemus sit incruentum de ferinis stragibus,

c Ipsa vellet, ut venires, si deceret virginem.

feriatos

Iam tribus choros videres † feriatas noctibus

Congreges inter cateruas ire per saltus tuos,

Floreas inter coronas, myrteas inter casae.

Nec Ceres, nec Bacchus absunt, poetarum 9 Deus

✱ Detinent. & tota nox est 10 peruigila canticis.

Regnet in siluis Dione, tu recede Delia.

Cras amet qui nunquam amavit, quique amavit cras amet.

Iussit hibernis tribunal stare diua floribus :

11 Praesens ipsa iura dicit, adsederunt Gratiae.

annus

Hibla totos funde flores quidquid † annis adtulit,

rumpe vestes
quantus Ae-
thnae campus
est.

Hibla florum † 12 rumpere est equant' ethnae cap-

Ruris hic erunt puellae, vel puellae montium,

Quaeque siluas, quaeque lucos, quaeque 13 montes incolunt :

Iussit omnes adsidere pueri mater alitas,

nudo

Iussit & † nullo puellas nil amori credere.

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.

14 ✱ Et rigentibus vergentes ducat umbras floribus.

copulabit

15 Cras erit qui primus aether † copulavit nuptias.

pater t. c.
vernus

Vt 16 pat totis crearet vernis annum nubibus

In sinum

In sinum maritus imber † fluctus alma & coniugis
 17 Vt fletus immixtus omnis aleret magno corpore
 Ipsa † vernas atque mentem permeante spiritu
 Intus occultis gubernat procreatrix viribus.
 Perque caelum, perque terras, perque pontum subditum,
 Peruium sui tenorem seminali tramite
 Inbuit, iussitque mundum nosse nascendi vias.

fluxit alma c.

venas

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.

Ipsa Troianos nepotes in † Latino transtulit.

Latinos

Ipsa Laurentem puellam coniugem nato dedit:

Moxque Marti de sacello dat pudicam virginem.

Romuleas ipsa fecit cum Sabinis nuptias.

Vnde † Rames & Quirites: proque prole posterum

Rames

Romoli 18 matrem crearet † & nepotem Caesarem.

re

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.

Rura fecundat voluptas: rura Venerem sentiunt:

Ipsae Amor puer Dionae rure natus dicitur.

Hunc ager cum parturiret ipsa suscepit sinu,

Ipsa florum delicatis educauit osculis.

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.

aëdon

Ecce iam super genestas 19 explicat † aonij latus.

* Quisque 20 tuus quo tenetur coniugali federe

Subter umbras cum maritis ecce balantum gregum,

Et canoras non tacere Dina iussit alites.

Iam loquaces ore rauco stagna cigni perstrepunt:

† Adsonante aerei puellae sup̄ter umbram populi,

Adsonant

Vt 21 putas motus amoris ore dici musico?

Teres

† E & neges queri sororem de marito barbaro.

Et

Illa cantat, nos tacemus. quando ver venit meum:

* Quando 22 faciam vt celidon, vt taceret, desinam.

Perdidi musam tacendo, nec me Phoebus respicit.

† Sic Amyclas, cum tacerent, perdidit silentium.

Erasm. chil.

1. Cent. viii.

Prou. 1.

Lil. Gerald.

de Poet.

peruigilium

Cras amet qui numquam amavit, quique amavit cras amet.

EXPLICIT † PERVIRGILIVM VENERIS.

D

Ex eodem exemplari.

* FLORIDI DE QUALITATE VITAE.

Bacche vitium repertor 1 plenus adsis vitibus.

2 Effluas dulcem liquorem comparandum nectari,

venulis

Conditumque fac vetustum ne 3 malignis † suenulis

ducat s. ver-
sum.

Asperum † dicat, saporem versus vsus in alteros.

Omnis mulier intra pectus celat virus pestilens.

Dulce de labris loquuntur, corde viuunt noxio.

Sic Apollo, deinde Liber, sic videtur ignifer.

Ambo sunt flammis creati prosatque ex ignibus.

Ambo de 4 comis calorem & * radio conferunt.

Noctis hic rumpit tenebras, hic tenebras pectoris.

Quando ponebam nouellas arbores mali & piri,

Cortici summae notavi nomen ardoris mei.

Nulla fit exinde finis vel quies cupidinis.

ardor

Crescit arbor, gliscit † arbor, ramus implet literas.

Qui mali sunt, non fuere matris 5 ab alio mali:

Sed malos faciunt malorum falsa contubernia.

offucias

Sperne mores transmarinos, mille habent † offugia,

Ciue Romano per 6 urbem nemo vinit rectius,

Quippe malim vnum Catonem, quam CCC Socratas.

Tam malum est habere nummos, non habere quam malum est,

Tam malum est audere semper, quam malum est semper pauere.

Tam malum est tacere multum, quam malum est multum loqui.

Tam malum est foris amica, quam malum est vxor domi.

Nemo non hæc vera dicit, nemo non contra facit.

vet. quodam

Consules fiunt † quotannis & noui Proconsules:

Solus aut Rex aut Poeta non quotannis nascitur.

Hæ Castigationes numeris prioribus respondent.

1. Fortè legendum *Tunc liquore de superno sp. ponti e globo.* 2. *gemmans.*
3. *turgentis.* 4. *toros stupentes.* 5. Hic versus intercalaris videtur, & inferius post hunc versum *Deque gemmis deq; fl. reponendus.* 6. *ipsa insit manè tutæ virgines ludant. rosæ Fusæ Amoris de cr. deque Adonis osculis.*
7. *texerit.* 8. Et hic transpositio versuum apparet, qui ordine literarum disponendisunt. 9. *Deas.* 10. *peruigil à cant.* 11. *Præses.* 12. *rumpe restes quantus Ennæ campus est.* 13. *Fontes.* 14. *& recentibus virentes.* 15. *cras erat cui pr. eth. cop. nupt.* 16. *pater roris.* 17. *ut fetus immixtos omnes.* 18. *mater.* 19. *explicant tauri.* 20. *tutus.* 21. *putes.* 22. *Quando facta muta cel. tacere desinam.*

IN FLORIDIS.

1. *lenis.* 2. *Et pluas.* 3. *malignis neuulis, vel malignis nubilis, aut si mauis, maligni vinuti.* 4. *cordis calore metra dia.* 5. *abs.* 6. *orbem.* 7. *id est trecentos, quod neminem latet.*

Regij Consistorij Consiliario, & Regis in Parisiensi Senatu
Patrono doctiss. ac disertiss. B. Brissonio, R. Chopinus.

Otia Melpomene, strepitus Astræa forenses

Diuersum votis utraque captat opus.

At coeunt ambæ, & te conciliantur in vno,

Quem simul illa libris excolat, ista foro.

Cura tibi in studijs & litibus æqua secandis,

Nec minus ipse domi peruigil atque foris.

PATRONVM inde suum pariter cum Rege salutant,

Communem & sociæ Musa Themisque ducem.

Eiusdem Chop. respōsuum carmen ad eundem

Nostra tuis numero, mensura, pondere cedunt

Carminibus tanto quæ fœnore grata rependis.

Regius orator vere princepsque poeta.

Pugnantes alius vix quisquam iunxerit artes:

Tullium ut eloquio, Nasonem versibus æquas,

Quem tecum & videor Flaccumque audire canentem.

Quum numeros igitur doctrinæ impleueris omnes,

Quidni abs te patiar numeroso carmine vinci?

AD AMPLISS. BARNABAM
BRISSEONIVM, REGII CON-
SISTORII CONSILIARIVM, RE-
GIVMQVE IN SENATV PARI-
SIENSI PATRONVM.

Mirantur cunctis animum te intendere causis,
Cum tu tot voluas nocte dieque libros.
Queis ego sic paucis: nihil est mirabile factu:
Plurima nam dicit plurima qui didicit.

AD STEPH. PASCHASIVM,
Disertissimum et acutissimum Patronum,
B. B.

Prædicor, vt causis ex tempore natus agendis,
Duraque verbosi promptus ad arma fori.
Has ego si agnoscam laudes, mihi blandiar, ergo
Non laudor, numeris ludor at ipse tuis.

IDEM PASCHASIVS EIDEM.

Vicisti, fateor, palmam tibi cedo lubenter,
Non ludor, numeris lædor at ipse meis.

CLAVDII BINETI BELLOVACI
CARMINVM LIBELLVS.

CLARISS. VIRO BARNABAE BRISSONIO.

VT vastus rapidis fluens adauctus
Liger, cornibus insolenter audax
Flauentes mouet hinc & inde arenas,
Andinasque superbus ambit oras
Curuo littore, & alueis relictis:
Sic amne irriguo elocutionis
Vis illa ingenij tui perennis,
BRISSONI, posito modo huc & illuc,
Neglectoque sinu arduum vagatur
Per legum ac sapientiae cacumen.

Sed vt fluminis aestuantis undæ
Arua depopulantur, & coloni
Tota spes subitis perit sub undis,
Fame ponè sequente quæ repostis
Per vicinia sola crescit aruis:
At non sic (nec enim est necesse eisdem
Semper flectere comparisonem)
Tot incommoda, damna tot sequuntur
Æterna ingenij tui fluentia,
Quin, quanto vberius fluent, beatos
Nos tanto efficies magis, magisque
Flauescet seges elocutionis.

IN BRASILAEAM NYMPHAM.

Iam calor ardenti exhaurit sub sidere riuos,
Feruēt & immotos deserit vnda lacus:
Iam furit æstiuum Solem augens, Sirius ignis,
Atque in se abscondit languida terra caput.
Cuncta stupent artus extensa animalia, & ipsi
Delphini, & sicco in littore Rhombus hiant.

Ipsa Theris summis ardet celata sub undis,
 Et Protheus Scitia cogit in antra greges.
 Tu plena at vitreas ludis, Brasilia, per undas,
 Et propria exsurgit riuis adauctus ope.
 Te nullus circum cingit mons, cespitem nullo
 Laberis, & vires concipis ipsa tuas.
 At te silua ambit circum, flumijque perennes,
 Atque hortus pomis æmulus Hesperij.
 Sic Vulcanus aquis, Phœbus prohibetur & umbris,
 Vt tuto hic Martem poscat amica Venus.
 Sed sacra tecta meis Musis, atque hospita Nymphis,
 Concubitu impuro non violare decet.
 Te tuus ergo adeat, NICOLAVS maximus, ornat
 Belgica cui castum sacra corona caput.
 FVMÆV Sque alter, Musarum ANTONIVS ille,
 Ille decus, castæ & maxima cura Deæ.
 Tu gelidis vtrumque vlnis, blandique susurri
 Delicijs, dinorum excipe delicias.
 Alter enim puros latices tibi voluere, & aureo
 Versu alter famam atque aurea tecta dedit.
 Interea dum tu properas per leuia saxa,
 Si mecum doctus forte Liqueus erit,
 Undas pande tuas, & totum corporis æstum,
 Et curas nitido perlue blanda sinu.
 Sic indefessa tremulos vibrante susurros
 Lingua, aueat ripas dum Philomela canit.
 Te propter Zephiri spirent, & amica Fauoni
 Muscosas sedes ventilet Aura leuis.
 Gramina sic vident, immortalisque Amaranthus
 Narcissusque tuis perpetuo adsit aquis.

ANTONIO OISELIO.

QVIS Iuri inuideat triumphatum
 Pium, & percelebrem vtriusque linguæ
 Thesauris Latia, & simul Pelasgæ,

*Iuris quem institueret tres periti
 Diuersis regionibus micantes?
 Budæus triplicis nitens arena
 Gallia, inque Itala Alciatus ora.
 Zaxus Teutonica. quis hos negabit
 Magnam legibus attulisse lucem
 Noscendis, nisi luce captus omni?*

*Verum uti socios patentis orbis
 Augusta soluit manu, subacta
 Volens solus in orbe Caesar esse:
 Sic grata vice temporum peracta,
 Ille, nobile Gallia expiata
 Cor, CVIACIVS, unicumque lumen,
 Non passus cumulum inficetiarum,
 Ullos aut socios, peremit omnem
 Prorsus barbariem, unice imperator.*

*Hic mendas quibus omne ius scatebat
 Tersit ingenij abluitque fonte,
 Ceu Sol aureus abijcit tenebras:
 Et si quid mutilum minusve clarum
 Torquebat miseram prius iuventam,
 Priscum restituit suum in nitorem,
 Quo scripsit Labeo, Vlpianus, atque is
 Quem vox luciferum apta nominarit.*

*Sed quid, o temerè, & tibi profanus,
 OISELI optime, & omnium Senati
 Difertissime, dia sacra pando?
 Cum tanti ingenij faces, nec ipsa
 Prognata e cerebro Iouis tonantis,
 Licet sit sapientiaë magistra,
 Pallas armigera, atque tota sit mens,
 Possit claudere consequi ve mente.*

*Ergo legitimum capeffat audax
 Quisque vnus studium, hoc duce & iuuentus
 Patrum Gallica sit memor suorum,*

*Arcis & Capitoliæ tabellas,
 (Obstrepat licet anseres & usque)
 Votiuo rapiant pioque furto:
 Essedisque suis prius relictis,
 Triumpho subeant leues quadrigas.*

STEPHANO PASQVASIO.

Quid vos Orphea & arbores secutas
 Liræ mellifluæ sonum, Poetæ
 Laudatis veteres? refertur ille.
 Quid vobis numerosus ille Arion?
 Quid Thebanæ opifex canorus urbis?
 Quid & foemineo negata sexu
 Tu miracula vis referre Saphus,
 PASQVASI Ambrosiæ Deum minister?
 Rupella, aut potius Rubella (si fas
 Hac notum variare parte nomen)
 Illa nobilis & sagax puella,
 Nais docta Clani, Rubella bella,
 Quicquid est hominum vetustiorum,
 Quicquid est hominum venustiorum,
 Quicquid & muliebris est honoris,
 Illa, inquam, unica vel Rubella vincit,
 Forma, moribus, eruditione.
 Sed me forma prius, priusque crines
 Illi qui Assirium exprimunt amomum,
 Spirant balsama, & Indicos odores
 Longis quicquid Arabs vehitque ab oris:
 Quos vellet sibi contigisse Cipris,
 Quos fila aurea censeas Minervæ,
 Irretita meum cor atque ocellos
 Gratis nexibus, & ligant & vrunt.
 Illa frons niuea amula atque lætis
 Perfusa, & Tirio cutis colore:

*Petuli, & Veneris faces, ocelli
Totum me illicibus necant rapinis.*

*Isthac labra fauis suauiora,
Hiblaisque thimis, mihi roganti
Si dent oscula delibuta melle
Dulci nectare dulciora longè,
Et spirantia vere odorem, earum
Quas Pæstanus ager fouet rosarum,
Sensim efflabo animam, meus migrabit
In os spiritus illius, vicissim
Reddet mi illa suum, simulque fiet
Permutatio spiritu ex utroque.*

*Quid? menti bifidi decor venustus,
Et ceruix niueo superba luxu
Me mihi eripit, & facit subinde
Vt tibi inuideam, beate pulex,
O audacule, credo Amor nigelle,
Quem sæpe in medio sinu patere
Rubella hinc patitur tuo vt puellæ
Mage appareat ex nigrore candor:
Qui nunc in teretes ruens papillas
Bellas turgidulas & elegantes,
Expertes licet, attamen capaces
Lactis, purpureum elicis cruorem:
Nunc pungis minimum canalem earum,
Botri instar rosei aureæve glandis
Quiddam molliculum affatim rubentem.
Sed partes reliquas, pari sileri
Quæ quo veste tegi pudore debent,
Nefas tangere. At hac Mineruæ in arce
Quæ faces animæ ingeniq; dotes
Cunctis inijciant bonis stuporem,
Tot cui docta dedit Minerva dotes
PASQUASI, tibi fas sit adnotare
Mi sat est nimiosi adustum amore*

*Isthæc non potuisse tanta, credat
Docta amabilis & sagax puella.*

I N E V E R S A M R O M A M .

*Salve o Roma vetus, veterisque, o Roma, sepulchrum,
Ingens cui moles spirat adhuc cineris.
Dic age quæ standi fuit olim causa? Quiritum
Vis prudens veterum, consiliumque potens,
Nulla ullis dum facta manent immunia. At unde
Imperij fluxit tanta ruina tui?
Heu perij antiquis propriisque exuta columnis,
Adsuetisque meum tempore ferre iugum.
Scilicet hoc potuit, te languescente, vetustas,
Ut pereas rerumque experiare vices.
Falleris ipsa, meas vis vires fregit, iniquo
Consilio, iuvenes dum nova fulcra darent.
O miranda tui imperij sors, nempe adolescens
Diceris inuictos quæ peperisse senes.
At senior, partu iuuenum ceu vipera, cernis
Te victam, & propria viscera rupta manu.*

I A N O A V R A T O .

*At tu pone tuis modum querelis,
Amicissime I A N E, nec maligna
Culpes sidera, quæ sonora dicis
Obliqua auribus inuidere claustra,
Aspersu gelidæ velut pruina,
Quæ de Cimmerijs fluit tenebris.
Imo sidera fausta sidera illa,
Illa sidera quæ tibi inuidebant,
Bellaioque tuo, meo tuoque
Ronsardo, haud adeo vtilis meatus,
Nobis commoda neu male inuiderent,
Quæ vestra innumero rependit usu
Musæ lingua parens politioris,
O me nunc nimis, o nimis beatum,*

*Surda viuere si daretur aure,
Ne me versibus enecet trecentis
Malis putidulisque ineptulisque,
Musæ putidulæ parens Philautus.*

M. ANTONIO MURETO.

*Multi se Aoniæ ebibisse credunt
Omnes fontis aquas, poeticumque
Exhaustisse melos, bicepsque quicquid
Mons Vatum tenet ille fabulosus,
Si possint duo, quatuorve toto
Anni carmina circulo, Minerva
Inuita facere, & reflante Musa.
At plures alij esse se locutos
Facundo Ciceronis ore dicunt,
Si quid garrierint semel Latinè.
Et iactant numeros sonumque dulcem,
Vnam si modo paginam replerint.
Qui quam ridiculi leuesque doctis
Semper sint habiti, nihil necesse est
Hic dicam, satis ipse namque nosti.
Et restat genus vnum adhuc eorum
Qui foeliciter alterum secuti,
Vel carmen benè leniterque scribunt,
Vel verbis mediocriter solutis
Oratoris opes olent Latini.
Sed qui par in vtraque sit palæstra,
Seu vim carminis elegantiamque,
Seu summi Ciceronis obstupendum,
Et paucis imitabilem leporem
Toto querimus orbe, solus ipse,
Aut paucis comitatus, es Murete.
Ergo palma duplex honosque duplex,
Et summus tibi deferendus vni est,
Aut tecum merito, Murete, paucis.*

PETRO RONSARDO.

Ergo mortuus est meus poeta
 Bellus tuus & meus poeta?
 RONSARDE, optime Galliae disertæ.
 Ille molliculus poeta totus,
 Mellitusque magis, magisque tersus,
 Quam mel, quamque suo artifex in alveo:
 Seu per gaudia rusticationum
 Mille & delicias iuvat iocari,
 Seu lubet posita seueritate
 Tot bella oscula dissuaniari.

O bella ut solida esse non potestis!
 Bellus mortuus est meus poeta,
 Ille candidulus bonusque amicus.
 Quo nil candiusque amiciusque.
 Illum ergo Aonia rigate Musæ
 Et vestris lachrimis pioque fletu,
 Quicquid atque hominum est politiorum.
 Lugeant simul Indici lapilli,
 Rari illi, & lachrimis licet medentes.
 Politi Inda ope, Thynicoque torno,
 Tam rarum caput atque perpolitum.
 Et prius solita virere gemma,
 Adsueta digitis micare gemma,
 Furuas en patiantur & tenebras,
 Tam bellum mihi quæ abstulere amicum.

En corallia perduto rubore
 Palescunt, adamantina & tabella
 Nunc nativam animæ exuere guttam.
 Berillus quoque & igneus pyropus
 Sordent, fulgor abest nitorque purus.
 Nequicquam Herculeo admoves lapillo
 Ferri pabula, mortuo vigore

En gratas

En gratas prius osculationes,
 Amatum prius en cibum relinquit.
 Ipsa & candida Margarita nuper,
 Luteam ecce modo induit senectam.
 Bellus mortuus est meus poeta,
 Dignus scilicet Indicis lapillis,
 Gemmeo undique dignus & sepulchro.

At Musæ incolumem meum poetam
 RONSARDVM Aonia arbitrum Camœnæ,
 Mⁱ seruate diu, & suis amicis,
 Vt qui Pleiadas antecellit vnus,
 His sit postumus & sibi superstes.

AD VERONAM DE IOS.

SCALIGERO.

VERONA Ausonia vtriusque ocelle,
 Vere vna, & mage quam mi vtrique ocelli
 Quidam amabile (nam quibuscum amandi
 Sensus integer autumant vocari
 Sic te) en ergo age, te mihi que pande,
 Sic cunctis videaris esse bella,
 Tuo an vagiſt in ſinu Catullus
 Musarum fauus & Latina Siren?
 Anne Scaliger, ille Diuūm alumnus,
 Vicissim ambrosiam quibus refundit
 Dulci ſœnore, regna anita poſcit,
 Regna ortusque ſuos, bono hercle iure,
 Ex te? his ni omnibus incubaret vnus
 Potens Adriaci maris tyrannus?
 Sic eſt, annuis, annuensque & ipſe
 Benacus vitreas ſerenat vndas,
 Criſpos ludere cuius inter armos
 Saltantes videas greges natantum,
 Fœlix ô nimis, ô nimis beata
 Tumens Scaligero, & tuo Catullo,
 Quoi ſe vt indicet explicetve, furuis

E Ditis caput eruit tenebris.
Quam te nunc hilaris libensque viso,
Verona Ausoniae utriusque ocelle.

S CAEVOLAE *S* AMMARTHANO.

*Q*UAE docto est ausus Stellatus pectore vates,
 Coelorum obliqui vestigia prima secutus
 Balthei, ad exemplum signorum mira figurans,
SCAEVOLA, sic radijs lustras flammantibus, & sic
 Percurris varijs radiatus tempora stellis,
 Ut merito summos cui cedit Phoebus honores
 Pro Phoëbo apparere queas, qui numine plenus,
 Seu deceat Citharam pellaci ducere neruo,
 Seu iuuet Aonijs Musas anteire choreis,
 Supra hominem atq; avidis hominum das auribus escas.

Anne latere putem Phoebum quem nil latet, & qui
 Neu lateant solus formas rerum invidet umbris?
 Ecce tibi deuexo assumpti ex orbe gemelli
 Adsurgunt, parilique exornant flore iuuentam:
 Qualis cum ipse sua vernanti ætate sorore,
 Iam stabili in Delo incessit pulchro ore gemellus.
 Scilicet in Cœlo quæ diligit, illa videre
 Signa auct in terris, grati usque sui memor ortus.

Quid? nonne olim artem mentitus & ora bubulci
 Pastor in humano radios celauit amictu?
 Credibile est tentasse & idem, nisi forte decenti
 Quod magis forma, & plus sese in te ostendit Apollo.

P E T R O *V* I C T O R I O.

Herculeo qui te, *Victori*, nomine dicet,

Spectarit vitæ munera cuncta tuæ.

Aurea ut ille olim fertur traxisse cathena

Immani insignes tunc feritate viros:

Sic tu, at maiori linguae miraculo agente,

Allicis & cultos nec minus arte rudes.

Primus Romanas purgasti crimine silvas,

Victori, calamo dum fera monstra necas.

Iam tibi pollucere licet, tibi carmina cura,
 Sint Decuma ergo animi pignora grata mei.
 Ritè quidem, Hebe namque labris iam pocula mersit,
 Arguit annosi corporis idque vigor.
 Quodque ipse annorum victor iam sanguinis expers
 Nessæi, æternum cernis adesse decus.
 Dignus, ut Alcide maior, letho quoque vincas,
 Lenius ut spirans patria regna petas.

PETRO ANGELIO BARGAEO.

Dum nemora & mōtes, dumq; horrida lustra ferarum
 Fœlici & certo BARGAEE errore pererras,
 Dumque noua attonitas venare ex arte volucres,
 Docte auceps, primusque viam per devia monstras:
 Ecce aliam arte artem, fraudem taciteque recludis
 Fraude aliam, cui turba canum aut venabula profunt
 Nequicquam, non vlla iuuant quam retia, & artis
 (Pace tua dicam) quicquid tibi Cynthia credit.
 Germano ut vis maior inest & gratia Phœbo,
 Sic tibi natium inspirauit ab ore leporem,
 Quo simul & siluas, & quæ stabulantur in illis
 Sponte feras, volucresque trahas in carmina, & ipsos
 Allicias homines, & (si fas dicere) Diuos.
 Quos miris linguæ laqueis venaris, & ultro
 Melliti implicitos retines aspergine visci.

Nos tua præda sumus Galli, iamiam auribus omnes
 Nos iuuat Angelij dulci pendere cathena,
 Et iam fama duplex, duplici de fronde coronam
 Virginea ex lauro atque hedera tibi neçtit, opacis
 Gallorum in siluis, gemino qua Sequana fluxu,
 Qua Rhodanusque celer tibi honores personat undis.

BERNARDINO PARTHENIO,

& Aldo Manutio.

Salve vrbs o Venerum & parens leporum,
 Terrarumque bona hospes & pia altrix,
 Cui soli Hadriacis natare in undis,

Et toto datur imperare ponto.

Saluete & Genij loci, & fauete

Mi haud agro genio hic peregre agenti,

Dum possim ingenia elegantiora

Phœbi nomine patris, & sororum,

Coram & alloqui & ore contueri.

Sed iam limine fausta cuncta ab ipso,

Presto en Parthenius, Manutiusque,

Hic docto patre dignus, atque nato

Tam docto pater est beatus illo.

Ille, haud nomine respuente, dignus

Cingi virginea caput corona,

Vterque at pater elegantiarum.

Saluete ergo pari, pares amici

Partheni optime, qui omnibus Catullum

Sic refers numeris merisque punctis,

Docta & tu soboles Manutiorum,

Pari inquam numero, at Catulliano

Saluete, ut numerante curioso

Hunc fallat numerusque calculusque,

Doctus quot sibi basiationes

A sua voluit Catullus, aut quot

Partheni ipsa tibi fauens Thalia,

Spirat versiculos Catullientes.

IN ERRICI II. FRANC. REGISTUMULUM

Festa dies infesta mihi, tristesque Hymenæi,

Qui letho letas applicuere faces

Ludicra per spectacula ruens dum saucia cursu

Tempora, mi medio transfodit hasta nocens.

Seminecem exanimis tum me rapit inclita coniux,

Nec fatum Medicæ continuere manus.

Occubui lachrimas inter patriæque lacertos,

Integer, integris sensibus astra petens.

Gallia, circenses spectandaque murmura ludos

Linque, tuos plausus hoc breue marmor habet.

IN POM.

IN POMPEI SEPULCHRVM.

Qui varios titulos habuit dum vita manebat,
 Mortuus, heu, titulum nec tumulum meruit.
 Et cui magna dedit Magni victoria nomen
 Inuidia inuita, parua vel urna deest.
 At quæ Pompei non clausa est pompa Sepulchro,
 Aptius hæc toto notior orbe patet.

IANO BONEFONIO.

SIC verum fateare sic amabo
 IANE, mi fateare vel roganti,
 Tuum ut sponte tui arguunt amorem
 Versus aureoli venustulique.
 Ten' tota aureola & venustula illa,
 Formarum vnio Margaretula illa,
 Illa amabilis atque amica (si fas
 Peto ex lumine suspicari amorem)
 Tuis ipsa etiam obligata vinclis,
 Grato carcere detinet, ligatque
 Vinis bella puella te catenis?
 Quis non inuideat beatitatem
 Illam, si liceat tuos lepores
 Ruptos assidua osculatione
 Eius humidulæ innatare linguæ,
 Disertaque, citæque, flexilique?
 At me blæsula (nec pudet fateri)
 Condit languidulum Melina melle,
 Illa languidulæ Melina linguæ:
 Et cum Musa mihi facietiarum
 Spirat quid, subito in sinum recondit.
 At si mi quoque iam sororiantes
 Paulum iam, pateant manu papillæ,
 Si porgat sitientibus labellis
 Oris oscula delicatioris,

*Vna & nectareos propinet haustus,
 Quis non inuideat tibi mihiq̃ue,
 Iane, illam aureolam beatitatem,
 Sed quam non potes inuidere nobis,
 Quam non ipse tibi inuidere possum,
 Bella Margari, bella si Melina es,
 Si quantum pote amare utrumque amatis.*

*Ceteri inuideant & usque & usque :
 Quisquis inuidet is suum fatetur
 Crimen inuidia, probatque sese
 Plenum ruris & inficetiarum,
 Qui nec nouit amare nec qui amatur.*

IN FVTVRAS NVPTIAS

Petri Bineti fratris.

*Sanctus Amor, Genius ridens, hic pronuba Iuno
 Adsint, ille suos demulcens nectare amantes,
 Hic conuiuarum pellens de pectore curas,
 Intactum Iuno lacte aspersura cubile.*

IN LIBROS IMBERTI

ad Ianum Iacquerium.

*Qui cupit obstruos legum penetrare recessus,
 Atque frequentis iter tutus inire fori.
 Qui studet obscuris ænigmata plena tenebris
 Soluere, & implicitos explicuisse sinus.
 Is legat Imberti magno glomerata labore
 Stamina, & illa sequens per freta tutus eat.
 Sic iter ingrederis dum cæca per auias, Theseu,
 Ipsa tuas rexit dux Ariadna vias.
 At, pie Iacqueri, cineri bona verba precare,
 Imber in Imberti melleus ossa fluat.
 Et dic, qui tumulto iacet hoc, is iuris & equi
 Dogmata dum vixit vindicat a tumultis.*

IN AMORES BARTHOLOMÆI

Segnorei.

*Quæ dea quam cigni tollunt super æthra iugales**Vndique cui roseo membra calore micant?**Bella atque alma Venus. Quisnam puer ille? Cupido**Qui tua colla suo subdidit imperio.**Quid detecta eius facies? Per aperta videntem**Pictorem & vatem te cupit esse suum.**Cur Cytherea suo curru coniunxit olores?**Illa suos vates se quoque habere notat,**Teque vnum. imprimis docto qui carmine, Amorem**Et Venerem & Charites Bartholomæe canis:**Hinc Venus, & Veneris natus, Charitesque venustæ**Æqua tuo capiti Myrtheaserta gerunt.**Macte igitur, tibi iussit Amor iam occurrere Phœbum,**Nam sunt unanimi Phœbus Amorque dī.**Ipse etiam iamiam volucrum par explicat alas**Quæis sublime tuum nomen in astra ferant.*

AD MELINAM.

*Æternum misero torqueri in amore putabam,**Illicibus tu oculis dum mea vota capis.**Verum ut amas, mea lux, sic rursus semper ameris,**Mutuus ut nullo tempore cesset Amor:**Oscula nam ut sine meroseis vernantia labris**Carpere nulla potes, causa ita amoris Amor.**Ergo age, nodosis stringas me crinibus, aurea**Vincla ferunt Pelei sic tenuisse Thetis.**Hærentes animis, hærentes corpore, nostri**Crescat ab affectu densa salina ioci.**Da mi basiolum, sed quale exsugit hirudo,**Quale, Liger, saxis lampetra iuncta tuis.**Hinc ego curuoque hamo linguæ, & nectaris esca,**Piscabor Venerum quicquid in ore natat:**Et simul in vestrum os omne id subitoque refundam,**Natuum extra alueum neu pereant Veneres.*

*Quod restat celare decet, poscuntque pudorem
Verba, iocos videat Cinthia sola meos :
Solis ad occasum, redeat cum Solis ad ortum.
Hesperus hoc videat, Lucifer hoc videat.*

VERBA DIDONIS AD ÆNEAM.

*Æneus es dure Ænea, neque fas tibi mater
Sit Venus, in venis terra sed ipsa suis.*

DE PRAVIS HOMINVM
AFFECTIBVS.

*lea, Bacchus, Amor, exhaurit, adulterat, implet,
Res, animum, corpus, sorte, furore, lue.*

FINIS.

